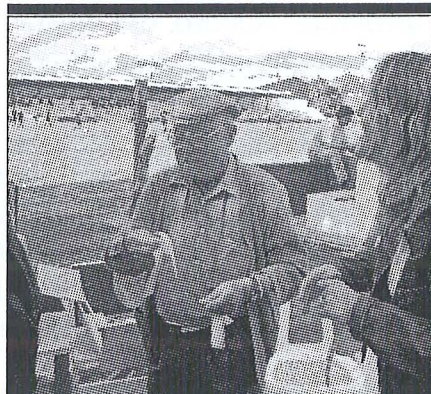

l'aveu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 22 d'octubre de 2004 • Núm. 455 • Any X • 0.75 Euros

ANÀLISI DEL MEDI AMBIENT: Acabem el repàs a l'estat del nostre entorn natural

El CDB guanya a casa al Nules i el Benicarló FS torna a perdre

Mundo anima a PSOE i BLOC a fer el que hagen de fer

455

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2 EDITORIAL

La Veu analitza aquesta setmana la lamentable situació de neteja i del nostre medi ambient.

3 EL TEMA

La darrera part de l'estudi de La Veu se centra en el patrimoni natural, les platges i les carències en depuració d'aigües

6 SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

8 MISCEL·LÀNIA

Tornen els tafaners a les pàgines de La Veu i també ho fan els divendres literaris d'Alambor

ESPORTS

El Benicarló FS torna a perdre i s'afona en la taula classificatòria. Per sort el CD Benicarló torna a sumar punts en un partit on es rifava un pernil espectacular

CARXOFA: ben torrades, amb oli i sal per a **Gabrielito Cerdà**, la idea de agafar alumnes del Centre Ocupacional "El Maestrat" com a treballadors per a les gasolineres a través del projecte Accord del IVADIS és una gran, valenta i genial idea. Actituds com aquesta són les que han de rebre no una carxofa, tot un basquet.

PANISSOLA: una bona cofa de panissoles per al ministre **Jordi Sevilla** i tots els seus seguidors de la comarca. Tan poc pinta a Madrid que s'ha de desdir de les seues promeses? Primer ens promet que de la presó d'Albocàsser no res de res i ara busca amics per la comarca per a convèncer als militants de PSOE que la presó és convenient. Això no és seriós sr. ministre.

El nostre interior (2)

Ens arriba la segona part de l'anàlisi encetada per **La Veu** la passada setmana sobre el nostre estat mediambiental. Veurem ara, com tenim el nostre entorn i quines coses l'afecten. Si en la primera part ja vam quedar esglaiats, en aquesta segona ens hem quedat glaçats.

Aspectes tan importants, com l'erosió de la costa nord i la nul·la actuació administrativa per intentar una solució al problema; la construcció de vivendes en zones inundables amb el beneplàcit sobtat també de l'administració, que sembla mirar per un altre costat; l'oblit que sofreixen les poques zones d'interés paisatgístic i ecològic que ens queden, el barranc d'Aiguaoliva, el pinar que tenim al costat de l'AP7, la muntanya de la Tossa, el Corral del Petiquillo o el propi Barranquet, són la mostra de

com l'administració deixa a la seua sort el poc verd que ens envolta. La contaminació per nitrats que va en augment i que fica en perill la salut de tots els nostres ciutadans; la inexistència de controls sobre els abocaments industrials a la nostra xarxa de clavegueres, que han provocat problemes greus de contaminants i que de vegades trenquen les canonades i són abocats a la mar sense control... I, per acabar d'adobar-ho, l'espasa de Damocles que pesa sobre el lloc on es vol ubicar la depuradora de les nostres aigües residuals, pel fet de trobar-se excessivament prop del nucli habitat. Amb aquest panorama, reiterem el que vam dir a l'editorial passada: si aquest és el model de relació entorn-ciutat anem pel mal camí. Ja és hora de canviar-ho.

Normalitat

La Veu com a setmanari degà de la nostra ciutat i únic, integrament en Valencià, també ha aconseguit fer-se un lloc en el món faller. Així, la portada d'aquesta setmana és el reflex d'aquesta normalitat. La Fallera Major de València en la seua visita a Benicarló, posant amb la nostra revista a les seues mans. Les coses més senzilles són el

signe més evident que, com La Veu, la nostra llengua pot esdevenir una cosa normal. Només cal un poc de cura i ganas perquè La Veu i la nostra llengua puguen arribar a qualsevol lloc.

Ara, si nosaltres ho hem aconseguit, al nostre País també es pot aconseguir. Això, sí seria tot un signe de normalitat.

Quin medi ambient ens envolta? (i 2)

text REDACCIÓ

Aquesta setmana, **La Veu** continua la seua anàlisi del Medi ambient a la nostra ciutat i, en aquesta ocasió, s'ha permès fer un vol pel terme municipal. A l'espera d'un estudi mediambiental que ha de realitzar, no sé sap quan, la Universitat Autònoma de Barcelona, els abocaments segueixen produint-se, els paratges naturals es perden i espècies de la nostra flora i fauna desapareixen o simplement, en el cas de la fauna, emigren cap a altres llocs, on almenys, es poden respirar. Els escassos espais que ens queden, semblen no merèixer cap estima per part dels nostres governants, atenent a l'estat de desprotecció en el qual es troben.

EROSIÓ DE LA COSTA

Denunciada en nombroses ocasions pels veïns de la zona, la costa nord de Benicarló s'està perdent per culpa de la regressió marina. Cavanilles ja denunciava en el segle XVIII aquest problema. L'augment del nivell del mar i els nuls estudis d'impacte ambiental que es realitzen en projectes i actuacions que s'efectuen a les nostres costes, està aconseguint acabar amb una de les platges verges de la costa nord de Castelló. Els veïns estan farts de denunciar que la construcció del nou port de Vinaròs ha tingut un impacte negatiu en la conservació de la costa. Algú va pensar de fer un estudi dels corrents marins abans de començar l'obra? Ara, la nostra costa ho està pagant, i el que és pitjor, ningú està fent res per solucionar-ho. Visites de "jerifaltes" varis, i promeses que s'intensifiquen en època electoral, són el conte de cada dia, però a l'hora de la veritat encara no s'ha vist ni un estudi seriós que planteje solucions a aquest problema.

En el costat contrari, tenim la platja de la Caracola. En aquest cas, els corrents marins l'han beneficiat portant-li la sorra de la regeneració de la costa nord de Peníscola. Ara contem amb una magnífica platja que ha rebut la Bandera Blava per primera vegada aquest any. I entre la costa nord i la sud, tot un seguit de despropòsits. Per una costat, la platja de la Mar Xica, amb uns accessos tercermundistes i uns serveis en la mateixa línia. La neteja arriba a l'estiu, però a l'hivern, es veu, que com no va ningú, no val la pena fer-la. De la platja del Morrongo, poc més que dir. Els problemes d'abocaments d'aigües fecals, siga directament o indirectament, haurien d'estar solucionats, ja. I la platja del Gurugú, de l'eterna abandonada, no sabem res. El passeig que l'hauria d'unir amb La Caracola, que posaria en valor aquest racó, sembla dormir el somni dels justos.

ZONES INUNDABLES

El PATRICOVA (Pla d'Acció Territorial de Prevenció del Risc d'Inundació) és el document que marca les zones inundables del terme municipal. Entre elles, es troba la desembocadura del Barranquet, que per llei, és una

zona on no està permès construir. No obstant això, en el sector que ocupava abans el càmping "El Tordo y el Olivo", s'està edificant una urbanització de vivendes unifamiliars adossades. Sense paraules.

D'altra banda, es va permetre la construcció del centre comercial sense que s'adoptessen mesures contra les inundacions. Fins i tot es va enderrocar el mur de contenció que l'antiga fàbrica de mobles Palau havia aixecat per a protegir-se de les avingudes. Les conseqüències no fa falta recordar-les.

Ara s'està redactant un document d'intencions en el qual es pretén ficar les bases que permetran la redacció del projecte de canalització del Barranquet. Els tècnics encarregats ja han assenyalat la complexitat de la solució, pels problemes derivats de la construcció d'habitatges il·legals dintre de la seua zona d'influència. El document els 'sorteja' i desplaça, a la riba contrària, l'exemple del llit, necessari per la canalització. Però ara, han estat alguns propietaris els qui han alçat les primeres veus de protesta, perquè consideren que amb aquesta mesura surten perjudicats aquells que fins ara han complert amb la legalitat vigent. El fet, motiu de la discòrdia, és que l'estu-

Una petita auditoria ambiental

ve de la pàgina anterior

di preveu que quan l'ampliació del llit trobe en el seu camí una edificació, se sortejarà desplaçant l'ampliació cap a la part on no existeixen construccions. Això, òbviament, tal com indiquen alguns propietaris, l'únic que fa és promocionar encara més la construcció il·legal, al fer-les prevaldre davant les que han estat realitzades legalment.

Continuant refrescant la memòria, la partida de Sant Gregori és protagonista massa sovint dels mitjans de comunicació cada vegada que plou. Cada dos per tres la zona s'inunda i el veïns moltes vegades se queden incòmmunicats. Mentrestant, cap administració ha aportat la més mínima solució. Malgrat això, el consistori, promou i dona suport a la construcció de la Ciutat Sènior, una residència geriàtrica al més pur estil americà, que pot fer el problema encara més gran.

ÀREES D'INTERÈS NATURAL

Benicarló compta, dins el seu terme municipal, amb diverses zones que tenen interès paisatgístic o natural. Però tot i així, la política medambiental de protecció ha estat fins el moment nefasta i en alguns casos, cal lamentar la pèrdua d'exemplars singulars de flora.

El Barranc d'Aiguaoliva és l'única zona del terme municipal on es conserven exemplars de roure. APNAL-Ecologistes en Acció, ha denunciat en diverses ocasions transformacions agrícoles a les ribes del barranc que han provocat modificacions del mitjà natural d'aquest paratge. El consistori hauria de plantejar-se l'adopció de la figura legal de "paratge municipal protegit" per a aquest enclavament, la qual cosa permetria que accions com l'assenyalada anteriorment, no es produïren. En la mateixa situació de desprotecció es troben el Corral del Petiquillo i el Barranquet. Els intents de col·locació de panells explicatius s'han quedat en mers apunts que no aconsegueixen donar una idea del

valor ecològic que tenen. D'altra banda, el consistori és propietari d'un pinar monumental en una partida propera a la AP7 i del que pel que sembla el seu abandonament és total i, l'ajuntament ni és conscient que té aquesta propietat. Altra zona d'interès és La Tossa, posada en valor gràcies a l'associació Salvem la Tossa, que ha aconseguit paralitzar el projecte de construcció d'un camp de golf en aquesta partida. A més d'acabar amb la flora i fauna, s'haurien destruït les restes arqueològiques d'un poblat ibèric. La Tossa reposa ara tranquil·la, però no es fa res per recuperar aquest espai natural. Curiosament, i malgrat que Benicarló compta amb aquests enclavaments, crida l'atenció que en la pàgina web del consistori, a la seua guia turística, només s'assenyale el "Jardín del Papagaio", un negoci privat d'aus exòtiques, com a reclam. Serà perquè a les d'ací ja els hi queda poc?

CONTAMINACIÓ PER NITRATS

L'any passat, el terme municipal de Benicarló va ser declarat com zona vulnerable a la contaminació per nitrats, a causa de l'abús de fertilitzants químics en la nostra agricultura. No obstant això, aquesta declaració implicava que es realitzarien campanyes de sensibilització per a que l'amenaça d'una possible contaminació es no es convertira en una realitat. Hores d'ara, encara no s'ha fet ni una campanya, i la major part de la població desconeix que ens trobem en uns límits perillosos de contaminació per nitrats a les nostres aigües. Tant de bo no tinguem que lamentar d'ací uns anys que els nostres aqüífers queden contaminats, com ja ha passat de forma alarmant i pels mateixos problemes a les comarques de la Plana Alta i Baixa, amb totes les conseqüències sanitàries, negatives, que d'això se'n poden derivar.

ABOCAMENTS INDUSTRIALS

Es controlen els abocaments que realitzen les empreses a la xarxa general o per tot el terme municipal? Exemples d'aquests fets no falten a

Benicarló, i han estat denunciats per partits polítics i associacions ecologistes. Els fets apunten a diverses empreses importants, recorden l'obstrucció i trencament de canonades, amb sortida de resines al riu Sec, abocaments a la mar des de la cabina de pintat de les drassanes del port, o d'altres abocaments incontrolats que es realitzen des del polígon industrial del Collet, o formaldehidos (altament cancerígens), procedents d'empreses de la fusta, ... La pregunta és: hi ha penalització en aquests casos o es fa la vista grossa per un suposat progrés de la ciutat? Volem que les grans empreses s'instal·len a Benicarló a qualsevol preu? No estem convertint la salut pública en un joc molt perillós amb aquestes actituds?

DEPURADORA

Una de les possibles solucions a la contaminació de l'aigua seria comptar amb una depuradora capaç de tractar l'aigua de la ciutat. José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme, assegura que el consistori ja disposa dels terrenys per a la construcció de la nova depuradora a Benicarló i que el procés administratiu segueix avant.

No obstant això, les primeres veus d'alerta ja s'han aixecat en la població. La problemàtica suscitada a Peníscola sobre la proximitat de la EDAR al nucli de població urbana, l'incompliment que de la llei s'ha fet i la denúncia d'una plataforma veïnal, ha aconseguit paralitzar el procés. A Benicarló, sembla ser que els terrenys estan sota sospita perquè podrien estar en la mateixa situació d'incompliment de la llei en quant a la seua distància als nuclis habitats.

Massa vegades es vol fer la vista grossa, però si tenim com a referència el que ha passat a Peníscola, més valdria que les nostres autoritats s'aplicaren el conte, revisaren o canviaren el que pertocara i feren les coses ben fetes. Ara encara estem a temps. Després ...

Benzineres solidàries

text NATALIA SANZ

Repostar en les gasolineres Batra de Benicarló i Peníscola serà més solidari a partir del pròxim dia 1 de novembre. És molt probable que qui ens expenga el carburant siga un discapacitat psíquic perquè l'empresa contractarà, gràcies a un acord de col·laboració amb el Centre IVADIS- Baix Maestrat i el projecte Accord, a dues persones. Gabriel Cerdà, gerent de l'empresa, ha explicat que "es tracta d'una iniciativa de col·laboració per a la formació i inserció laboral de persones amb discapacitat psíquica".

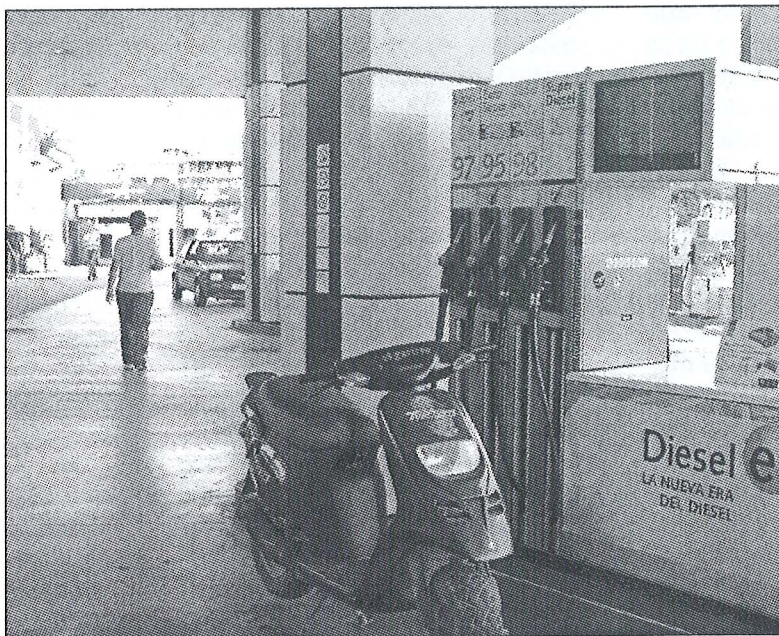
L'empresari va realitzar una preselecció entre els usuaris del centre IVADIS "set persones van donar el perfil que buscàvem per als llocs de treball que necessitàvem cobrir". Finalment, un noi i una noia han estat els seleccionats per a entrar a formar part de la plantilla de l'empresa, que compta amb una estació de servei a Peníscola i

dos a Benicarló. Els nous empleats tindran un contracte inicial d'un any, però Cerdà ha assenyalat que "la idea és que s'incorporen amb un contracte indefinit a l'empresa". Els nous "gasoliners", "faran el mateix treball que fa qualsevol venedor o

expenedor que hi ha en la nostra empresa", detalla Cerdà. Després de la seva incorporació, seran sotmesos a un període de formació, com qualsevol nou treballador que entra en plantilla, "en el qual comptem amb el personal de l'empresa perquè els ajuden".

Cerdà va explicar que quan va prendre la decisió de contractar a aquestes persones amb discapacitat, va reunir als treballadors de la seua empresa, composta per trenta persones per a explicar-los el projecte. "És nou per a tots, però han mostrat molt bona predisposició". En aquest sentit, va destacar que "la direcció considera que el seu personal té una qualitat humana important" que és el que li

ha fet prendre la decisió de contractar a aquestes persones. "Tots hem de revertir part dels nostres beneficis a la societat i ens va semblar que era molt bonic fer-lo d'aquesta manera" va afegir.

“Finalment set persones van donar el perfil que es buscava cobrir”

Xè Aniversari

Un muntatge molt especial, en el qual s'entrellacen escenes de gairebé totes les obres representades fins al moment, constituirà la gran celebració final dels deu anys d'existència que, en aquest 2004, commemora el grup amateur benicarlando. Aquest "10 anys de Teatre de Guàrdia" és un muntatge del que s'oferiran dues representacions a l'Auditori Municipal de Benicarló. La primera d'elles tindrà lloc el dissabte 6 de novembre, mentre que el diumenge l'escenari

municipal acollirà la segona de les representacions.

L'espectacle "10 anys de Teatre de Guàrdia" està compost per algunes de les principals escenes d'obres com "Tems del 98", "Les bicicletes són per a l'estiu", "Eloísa està sota un ametller", "Anells per a una dama", "La vida en un fil", "Molt soroll i poques nous", "Zeus, una comèdia", "Kràmpack", "Oblida els tambors", "Historietes!", "La venjança de Don Mendo" i "Romeo i Julieta".

La major part dels actors que han actuat en aquestes obres teatrals formaran part del muntatge de commemoració.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 454

text EL LECTOR

Mire, senyora Garcia, estic començant a plantejar-me deixar de comprar la seua revista. Sí, com ho llegeix, deixar de comprar-la. Tan feliç i content que estic jo al meu poble, un lloc idíl·lic i paradisiac, enveja de tothom, on la construcció creixent de nous habitatges deixa ben palesa la bonança del nostre clima i la cura del nostre entorn. Un lloc on tothom vol viure, fugint de grans ciutats massificades i contaminades o de poblets de l'interior deixats de la mà de Déu. En resum, un trosset de cel on la mar i la muntanya, junt a les magnífiques infraestructures i acurades instal·lacions, ens converteixen en l'enveja de tothom i ens situen com a punt de referència i model a seguir de tantes i tantes ciutats del món. Ara resulta que vostés, maleïts desbaratadors d'il·lusions, llancen pel terra tota aquesta magnífica estampa d'indret meravellós i model a seguir i ens diuen, ni més ni menys, que vivim damunt d'un polvorí. No contents amb això, pretenen denunciar el lamentable estat de la xarxa de clavegueres, de les substàncies que porten, de la brutícia que llancem a la mar, dels fums d'un abocador a punt de vessar, de la insuficiència dels contenidors, de la poca utilitat del punt net... Què volen? Que la gent se'n vaja del nostre poble? Que ningú no compre res del que es construeix? Que els pobres promotors i corredors de finques es queden a l'atur? Mire, senyora Garcia, el progrés és el progrés, i el benestar

de tots i els luxes que tenim han de tindre un cost, tant si els agrada com si no. Total, perquè un dia ens trobem un cagalló surant a la mar, tampoc no passa res, ens podem dutxar i ja està. Si tenim tos perquè hem ensumat fum de l'abocador, anem al metge i ja està. No sé de què s'exclamen tant. Qui vol tot això ha d'assumir les possibles conseqüències i prou. Estic tremolant amb la segona part del reportatge en qüestió. Si no en teníem prou amb allò que passa al poble, ara ens anuncien que van a pegar-li un repassó a la resta del terme municipal. Ja no podem viure ni a un xalet.

He llegit l'article de Burriel. Tant de bo les tres propostes que exposa es pogueren fer realitat, encara que tinc la certesa que cap de les dues formacions polítiques que ens poden governar les durien a terme. Per un altre costat, només de pensar en què pot consistir eixe "valencianismo" de Camps em poso a tremolar.

Veig que darrerament la gent vol conversa. Fa un parell de setmanes igual. Ara Robes. Jo no tinc massa ganes d'entrar a debatre res, perquè m'agrada anar per lliure. A Robes li diré el mateix, que ja m'explicarà vosté el paperot que els del futbol podrien fer, per exemple, a la regidoria de turisme. Per exemple.

Quina rissa que m'ha fet el nostre pelegrí amb tot això de la manya eixa tan pesada. Estic desitjant llegir el proper capítol veure si poden desempallegar-se d'ella i, per suposat, la tàctica emprada per a tan justificat objectiu.

Aquesta setmana els del futbol

m'han decebut. Ja sé que això no és cap novetat, però reconec que esperava amb certa sorna algun deslligat comentari dels seus d'una de les celebracions que coincideixen amb el dia dotze d'octubre, però no s'ha produït. Confiava, no ho puc negar, que digueren alguna cosa d'un personatge que habitualment parla en valencià, però que quan fa de relacions públiques d'una coneguda casa regional ho fa en la llengua oficial de la regió de la casa regional, independentment de qui siga el seu interlocutor. Vaig vore una entrevista molt interessant que li van fer a una televisió local i no podia creure allò que estava veient. Què vol que li diga, senyora Garcia, eixes són les úniques coses d'aquesta nefasta parella que em fan gràcia i, pel que veig, ja ni d'això se'n recorden. No sé si aquesta setmana parlaran de la concentració mundial fallera que, segons que he sentit dir, es va celebrar diumenge passat al nostre poble, o si encara estaran lamentant la derrota davant l'equip de l'alcalde-diputat.

El cronista del futbol-sala parla de robatori. Penso que no hi ha per tant, en cas que s'hagués assenyalat el penal que comenta, després encara l'haurien d'haver posat dins la porteria.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

De fa massa setmanes. Què passa amb el senyor Bernat Carranza? Que ja no es convoquen rodes de premsa?

**Mundo: "en les mans de l'oposició
està fer el que hagen de fer"**

laveu debencarlo

Tots som poliglots

Exilis

text CARLES LLUCH

La més recent rebrotada de la qüestió del nom de la llengua (que si valencià i català poden ser oficials per separat a Europa, que si s'hauria de dir valencià/català o català/valencià, i altres discussions) en un principi em va indignar, després em va produir un cansament i una fatiga inaguantables, tot seguit vaig decidir ignorar el tema. Però finalment he obert els ulls. L'opció més raonable és enganxar-se al carro que toca.

M'explicaré. A la vista dels esdeveniments, està vist que això de la llengua no és, ni de bon tros, una qüestió científica (quins acudits!), sinó que depèn de la voluntat de la bona gent, i que és una cosa que es tria. Sembla que si els valencians en pes i l'Estatut diuen que parlen valencià, això vol dir que no parlen català, i en conseqüència s'ha de parlar de dues llengües diferents, diguen el que diguen els lingüistes (què sabran ells!). Jo he arribat a la conclusió que és una

gran idea, i que caldria portar-la fins a les últimes conseqüències.

Per què hem de parlar només de valencià i català? Crec que és inajornable plantejar un debat al poble benicarlando. Què parlem, nosaltres? No pot passar un dia més sense consultar la ciutadania local. La gent de Benicarló, què vol parlar? En aquesta consulta, enquesta o plebiscit popular, suposem, hi posaríem quatre opcions: "jo parlo valencià", "jo parlo català", "jo parlo valencià/català" (hauríem de posar-ne una altra amb "català/valencià"?), i "jo parlo benicarlando". Per no coaccionar l'opció lingüística i en nom de la llibertat d'elecció, deixariem un espai per a "altres", amb el benentès que caldria detallar-les. Jo molt em suposo que guanyaria, i amb molt bon criteri, l'opció del benicarlando. Llavors caldria que el nostre il·lustríssim declarara el benicarlando llengua oficial de la localitat.

La nostra ciutat seria espill per a d'altres, i aleshores apareixerien el vinarossenc, el calijó, el morellà i el canareu, per exemple. No em direu que no hi ha diferència entre les

maneres de parlar d'aquests pobles. Doncs s'agafa la via directa de llengües diferents, i problema solucionat. Crec que podríem arribar a tenir entre Catalunya i el País Valencià uns quants centenars de llengües.

Potser algú pensa que les diferències entre totes aquestes llengües al nostre abast són mínimes, i que no permeten pensar que són llengües diferents. Que ens entenem perfectament. I aquí és on hi ha els avantatges. Molt prompte els valencians serem l'únic poble del món que, de forma natural, parlen dues llengües, valencià i català (o tres, si incloem el castellà). Amb el moviment que proposo, sense necessitat de fer cursets ni exàmens, ni estades a l'estranger, tots parlarem almenys quatre o cinc llengües. Les que calguen. Tantes com vulguem inventar-nos. I com que faran falta un fum de traductors, tindrem ocupació fàcil i assegurada.

Divendres literaris

Tardor 2004

Associació Cultural Alambor

29 d'octubre, 20 hores

La ciutat i la literatura.

Presentació de **Contra la ciutat.**

Dalt de la via, escenes d'un altre temps.

de **Pere Duch i Pilar Millán,**

a càrrec dels autors i de **Pere Sánchez Lainez.**

Lloc: Seu de la Peña Setrill, Carrer de Pere Boqués,
s/n -12580 - Benicarló

Robatori de loteria a Creu Roja

text NATÀLIA SANZ

La seu de Creu Roja a Benicarló ha estat objecte d'un robatori. Fa quinze dies, al voltant de les onze i mitjana del matí, desapareixien del despatx de l'entitat uns noranta sobres amb dècims de loteria del sorteig de Nadal, per un valor de sis mil euros i tres mil euros en metàl·lic. Carmelo Castelló, president de l'associació, ha explicat que "les oficines de l'entitat són visitades per gent que s'apropa a demanar ajuda de tot tipus". La persona que en aquests moments

es trobava atenent el despatx, va sortir un moment, deixant obert el calaix on es trobaven els dècims i el diners. Al

tornar, es va adonar del robatori i va avisar a la Policia Local "que ens va recomanar que no ho fèssim públic per a no entorpir les investigacions".

Dit i això, després de quinze dies sense tenir notícies sobre el cas, han decidit publicar el nombre sostret "perquè no es produeixin estafes", explica Castelló. Els dècims sostrets corresponen al nombre 33.119 i estan segellats per l'inrevés amb l'encuny de l'entitat. Malgrat que Creu Roja des-

prés del robatori va procedir a la seva anul·lació, Castelló tem que "els embenen, resulten premiats i el posseïdor del dècim no puga cobrar perquè estan segellats". Creu Roja de Benicarló distribueix en la ciutat una gran quantitat de loteria per al sorteig de Nadal. Als nombrosos abonats de dècims que tenen s'uneixen les paperetes que es venen pels comerços de la població. En aquest sentit, cap destacar que el robatori ha afectat als sobres que es trobaven disposats per a la seva distribució entre els abonats, als quals se'ls va comunicar immediatament la substracció.

Tafaners

Els tafaners estem preocupats pel xarampió de benicarlandisme que corre pel poble. Sembla que hi ha passera. Hom fa competicions a vore qui és més benicarlando i potser el nostrat gentilici, de tant d'usar-lo, acabe per quedar-se sense significat. En aquesta mateixa revista ja es va publicar en certa ocasió quins eren els trets distintius que definien l'essència de l'ésser benicarlando. Caldria repassar-los i afegir-ne algun de nou. No cal dir que hauria d'assessorar la introducció de noves característiques qualsevol dels regidors locals que s'omplin la boca pronunciant el nom del nostre poble...

Hem sabut que per al dinar del meeting de falleres majors que es va celebrar diumenge passat a Benicarló (això sí que és un acte benicarlnado, olé!) l'Ajuntament va pagar vuit tiquets. Això és: el senyor Mundo, el senyor Escuder, el senyor Guzmán, el senyor Bautista i les respectives parelles. Del dinar de la reina de les festes se'n va haver de fer càrrec la Junta Local Fallera. Que cadascú en traga les conclusions que considere oportunes. Els

tafaners ja les hem tretes, però no gosem fer-les públiques no siga cas que passem a formar part de la llista de mals benicarlandos i res no ens sabria més mal.

Un tafaner va anar a la roda de premsa que al alimón que es diu en termes taurins van celebrar els senyors Mundo i Redorat. Potser el nostre enviat especial no se'n deguera assabentar massa del que allà es va dir -és prou curt de gambals- però ens va voler fer creure que el regidor d'urbanisme els havia contat unes pel·lícules que no les superava el millor guió de Berlanga. No ens hem cregut la resta de tafaners que es justifique la construcció d'habitatges il·legals perquè, per tractar-se de la primera vivenda, no es pot deixar el personal baix del pont de la via. És impossible, això ni res de paregut ho ha pogut dir ningú amb un dit de seny. Si que ens creiem però que Redorat se sentira ofès, insultat i menystingut. Mira que dir-li incompetent aquests de l'oposició...

Diumenge passat va veure un tafaner com els bombers havien d'entendre per tal que la caiguda de trossos d'una façana no ferria algun despistat vianant. No, no és que les cases velles siguen un perill per a la integritat física dels benicarlandos, no, les cases antigues estan ben

construïdes. L'edifici que deixava anar clefes de material es troba a la prolongació del carrer d'Hernán Cortés. És evident que amb tanta immobiliària i tanta cosa a vendre no tot pot quedar bé. Per cert, els responsables de casos com aquest, serien bons o mals benicarlandos?

Hi ha tafaners que encara no dormen ara perquè fa un parell de setmanes van vore sortir una rata d'una de les penyes de festes d'agost que encara queden per desmuntar. La rata en qüestió no només parlava llati sinó que va assegurar que amb el temps que duia entre nosaltres ja es considerava una bona rata benicarlanda.

Un tafaner es va assabentar que a la comissió d'urbanisme passada havia d'assistir el nostre benivolgut alcalde per explicar no sé sap que de no sé sap quina empresa del polígon, de no se sap quina construcció amb algunes, no sé sap de quines "xicotetes" irregularitats urbanístiques. No sé sap com, un no sé sap refredat el va obligar a no assistir-hi. No sé sap com, últimament a la nostra primera autoritat sempre li surten entrebancs amb els seus compromisos urbanístics? Segurament, el refredat, no seria benicarlando!

Fotes de denúncia

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
 LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
 laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 BAUSA, VICENT B
 NATALIA SANZ
 LLUCH, RAMON
 JOSEP V. TAUS,
 COSTA
 Fotografies/ NATA

Comencen els divendres literaris

text NATÀLIA SANZ

L'Associació Cultural Alambor inicia aquesta setmana les tertúlies emmarcades dins del cicle "Els divendres literaris". La presentació d'un llibre serà de nou l'ex-cusa perfecta per a organitzar tertúlies entorn dels temes proposats per l'entitat.

Aquesta nit, obriran el foc Manel Joan i Xesco Guillem, presentant el seu llibre "Cubaneta meua" acompanyats del president de Alambor, Josep Manuel San Abdón. La tertúlia girarà entorn de la literatura d'humor, aprofitant que el llibre tracta el tema d'un solter que viatja a Cuba després de la mort de la seua mare. Davant la sorpresa i l'espant dels seus conciutadans de Carcaixent, el protagonista torna al poble portant del braç a una exuberant cubana que revolucionarà la tranquil·la vida de la població.

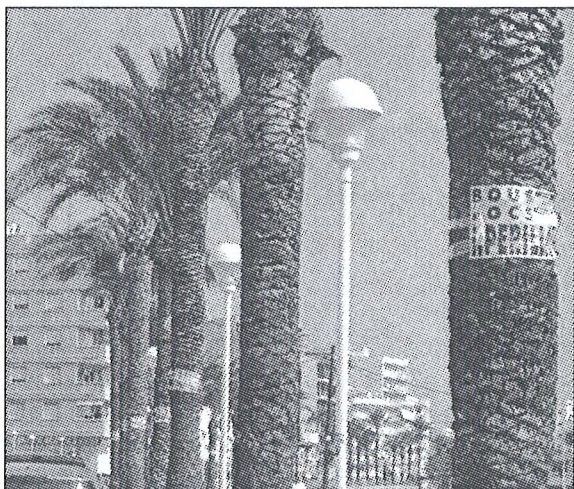
Les presentacions de Alambor continuaran el pròxim 29 d'octubre amb el llibre de Pere Duch i Pilar Millán "Contra la ciutat". Com en edicions anteriors, la seu de la Penya Setrill acollirà l'acte.

Tolito

El regidor d'urbanisme i l'alcalde han convocat la premsa per a oferir la seva versió de la polèmica que els acompanya els darrers dies. Són els màxims protagonistes i bé està que els escoltem. Primer de tot, la màxima autoritat local volgué escenificar-nos el recolzament absolut al seu subordinat polític dient que aquest no és ni molt menys un cap visible per a parar els cops. També que mai s'atreveria a demanar la dimissió d'un subalterm per qüestions relacionades amb la pròpia feina. D'altra banda, el regidor declarà sentir-se víctima d'una persecució injustificada i advertí als perseguïdors que ningú li llevarà la il·lusió de treballar per Benicarló. A més, sent que el poble està amb ell.

Respecte als famosos "no ho sé", la defensa de l'acusat es va argumentar sobre la base d'un suposat parany que els interrogadors van preparar per a deixar amb el cul a l'aire a l'interrogat. Encara que l'oposició confirma que abans del ple el regidor coneixia la bateria de preguntes aquest ho nega tot i qualifica la jugada de mancança ètica. Justifica el desconeixement en la concreció al detall de les qüestions que impossibilitaven una rèplica immediata. El regidor és humà. No un ordinador personal que processa dades a velocitat de Pentium. D'això van voler treure suc els miserables opositors. Alcalde i regidor encara estan en la fase d'assimilar la informació perquè dues setmanes després no es coneix resposta a cap pregunta ni mitja de les formulades al ple. Tal vegada les tindran llestes a l'estiu.

La Veu de Benicarló

Acabades les festes, òbviament, s'ha de tornar a endreçar una altra vegada la ciutat, deixant-la, si més no, com estava abans. Doncs sembla que la cosa, com ha passat d'altres anys, i segurament continuarà també, després de les festes del 2005 si algú no lifica remei, no ha estat així. Vegeu la imatge. Si ja de per sí, és prou lleig i poc acurat amb el nostre entorn natural utilitzar les palmeres per enganxar els cartells de

"Bous/Foces", no ho és menys, que després de d'uns dos mesos de passades les festes, aquests, segueixen enganxats, com una mostra de mal gust i deixadesa en moltes de les palmeres de l'avinguda Marqués de Benicarló. Aquesta és la manera de conservar i cuidar allò que és nostre? Algú s'ho hauria de fer mirar, sobretot el responsable polític de torn, que no deu passar per aquell entorn! I això que cobra un bon grapat de diners!

JOSEP BARBERÀ, PERE
ORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
N PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Xina, un drac que es desperta (1)

El setembre passat és celebrà el primer Gran Premi de Fórmula 1 de Xina a Shangai. El circuit construït per a la carrera ha sorprès tothom, fins qualificar-lo com el millor del món. Té cabuda per a 200.000 espectadors adequadament asseguts. L'entrada més barata valgué 40 euros quan el sou mensual mitjà està al voltant dels 600 euros; el govern xinès ha subvencionat les entrades. Hi ha gran interès per popularitzar l'automobilisme entre els xinesos i que el cotxe esdevingue un article de consum massiu. Xina és un mercat emergent on les empreses d'automòbils tenen previsions de vendes molt optimistes. Dels vora de 1300 milions de xinesos, es calcula que més d'un milió tenen poder adquisitiu per adquirir un cotxe. El pas de la bicicleta a l'automòbil mostra la transformació de Xina en una societat de consum.

Diversos autors contemporanis s'han referit a Xina com un drac adormit, un gran país que, internacionalment, no ocupava, el lloc que li pertocava. És el primer país del món en població, prop de 1300 milions, el quart en extensió amb 9,6 milions de Km2, amb una història mil·lenària i una tradició cultural i tecnològica molt important.

Com s'ha passat d'una economia col·lectivista, autàrquica, on l'austeritat era una virtut -recordem els humils uniformes dels dirigents xinesos-, a una altra capitalista, consumista i globalitzada? I, quines seran les conseqüències mediambientals del canvi?

L'Imperi Xinès ja estava unificat l'any 221 a.C i durà fins la Revolució Liberal de 1911. Durant aquest període, es constituí un poble molt nombrós però cultural i lingüísticament monolític. Diverses dinasties imperials es van anar substituint, però mai va perillar la unitat del país. Xina fou, fins 1800, el país més poderós i avançat del planeta. Al segle XV, sortien nombroses flotes, amb centenars de grans vaixells i tripulacions totals de més de 28000 homes, per tot l'Índic fins l'Àfrica Oriental, anys abans que tres modestes caravel·les salparen per a descobrir Amèrica. Xina hagués pogut arribar a Europa i haver-la colonitzat, ¿per què no ho va fer? La facció política que defensava les expedicions marítimes caigué en desgràcia i aquestes s'abandonaren.

En 1776, Adam Smith, pare del capitalisme contemporani, afirmava que Xina era un país "molt més ric que tots els d'Europa". Era la principal potència manufacturera del món i els intercanvis comercials amb els països asiàtics i de l'Índic ultrapassaven el d'Europa i Amèrica. La Xina de 1759 tenia un

Producte Nacional Brut per habitant de 228 dòlars front els 150 - 200 dòlars dels diversos països europeus. Però al segle XIX, es produí la Revolució Industrial a Europa que accelerà de forma notable la seva economia.

L'expansió colonial europea provocà la "desindustrialització" manufacturera dels països asiàtics, sobretot de l'Índia i Xina. La derrota xinesa a les dues guerres de l'opi, obligà a obrir la seva economia, amb un tractat molt desigual, a les potències colonials europees; Gran

Bretanya es feu amb Hong Kong i Portugal amb Macao. El desprestigi de la dinastia Qing, sotmesa pels occidentals, provocà la seva caiguda a 1911. S'inicia un període convuls amb diverses parts del país dominada per "senyors de la guerra". En 1927, el partit nacionalista Kuomintang, encapçalat per Chiang Kai-shek, domina la major part del país. Poc després s'inicia una revolta camperola, dirigida pel Partit Comunista Xinès (PCX) de Mao Ze-Dong. El PCX triomfa l'any 1949 i s'instaura la República Popular Xinesa. Aquest règim comunista tingué èxits en la modernització del país però també grans fracassos, com el "Gran salt cap Endavant", promogut personalment per Mao que causà fams i desforestació. La mort de Mao a 1976 fa possible l'entrada al poder de reformistes com Deng Xiaoping que iniciaren una lleu transició cap el capitalisme. La incorporació de Hong Kong afavorí la política de "Un país, dos sistemes", amb certes àrees urbanes obertes al capitalisme. Hi hagué un gran desenvolupament econòmic de les ciutats que agreujà les diferències amb la Xina rural. El procés d'obertura econòmica es consolidà amb l'entrada de Xina a l'Organització Mundial del Comerç. Els Jocs Olímpics de 2008 seran la culminació del procés.

Durant la darrera dècada Xina ha crescut prop del 10% anual del seu Producte Interior Brut i ha esdevingut en la quarta economia del món. El seu poder exportador ja s'està notant als països desenvolupats, com al calcer d'Elx.

Sembla que Xina està en camí de recuperar la posició que perdé a finals del segle XVIII. Caldria recordar la frase de Napoleó, que digué també Lenin, "quan Xina desperti el món tremolarà". Malauradament, el despertar xinès afectarà també mediambientalment.

Pere Bausà

...que del carrer tu eres l'ama

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va acollir diumenge l'Homenatge a les Falleres Majors de les Junes Locals de tot el País Valencià. L'acte va estar presidit per Noelia Soria Mompó, Fallera Major de València. Divuit Junes Locals van dur fins Benicarló a les seves màximes representants per a participar en l'acte. Des de Pego a Benicarló i lluint les seves millors galoles, ningú va voler perdre's l'acte, que començava a les onze del matí amb la recepció oficial en la Plaça Constitució.

Noelia i la seva cort d'honor arribaven des de València a bord d'un autobús i van ser rebudes a Benicarló per Lorena Cerdà, Fallera Major de Benicarló i les màximes autoritats municipals. La comitiva va departir amb la resta de càrrecs oficials abans de dirigir-se a l'encesa de la metxa que va encendre la "mascletà", disparada per Pirotècnia Tomás de Benicarló, instal·lada en la plaça Constitució. A continuació, es va iniciar el passacarrer fins un conegut restaurant de la ciutat, on se celebrava un menjar de germanor. Després de reposar forces, començava el protocol·lari acte d'intercanvi de fotografies entre la Fallera Major de València i les Falleres Majors de les Junes Locals. Amb l'acte celebrat s'inicien les commemoracions del 25 aniversari de la fundació de la Junta Local Fallera benicarlanda. El pròxim serà la presentació oficial d'Alicia Fuster i Noelia Bayarri com Falleres Majors de la ciutat el pròxim dia 27 de novembre.

DESCONTENT DE LA JLF.

No tan satisfets com les falleres es mostraven diversos membres de la Junta Local Fallera de Benicarló que es van queixar de l'escàs suport que han rebut per part del consistori benicarlando per a l'organització de l'acte. És la primera vegada que la ciutat acull un acte d'aquestes característiques i per a aconseguir el vist-i-plau de la resta de Junes Locals, van haver de competir amb poblacions tan falleres com Gandia, Torrent i Denia. En aquest sentit, detallaven que "només ens han posat una carpa i han pagat un teatre de carrer

perquè animés l'acte". La resta de despeses els ha hagut d'assumir la Junta Local Fallera, inclòs el tiquet del menjar de Cristina Roig, Reina de les Festes de Benicarló, ja que el consistori només va sufragar el cost ocasionat per l'assistència de Jaime Mundo, alcalde de la ciutat, tres regidors, un de cada grup municipal, i les seues respectives esposes. La "mascletà", per exemple, va ser pagada en la seua major part per la pròpia pirotècnia i la resta, per la Junta Local Fallera. Les coses no estan millor pel que fa a la previsió de celebracions per a la resta de l'any. Els fallers lamentaven que el consistori encara no haja contestat la seva sol·licitud de l'annex del Pavelló Poliesportiu Municipal per a celebrar en ell la presentació de la Fallera Major de Benicarló el pròxim 27 de novembre, pel que, a hores d'ara, encara no saben si es podrà celebrar en aquest recinte. Com tampoc està clar on quedarà instal·lada l'exposició del Ninot d'aquest any, perquè tampoc hi ha contestació a la sol·licitud que han realitzat. Els fallers benicarlandos esperen en els pròxims dies rebre la contestació del consistori per a poder començar a organitzar de manera oficial els actes de celebració del 25 aniversari de la fundació de la Junta Local Fallera a Benicarló, que ha aconseguit consolidar els festejos en la població que es troba més al Nord del País Valencià.

▶ INCENDI A UNA BARCA

Efectius del Parc Comarcal de Bombers de Benicarló van sufocar dilluns a la tarda l'incendi que es va produir en la barca "Paco Morrut" de Benicarló. Al voltant de les tres de la tarda, Francisco Samper, patró de la barca, va detectar que de la sala de màquines sortia una intensa fumera. Immediatament i després de comprovar que el foc s'estenia amb rapidesa va explicar que "vaig demanar socors i vaig tancar la tapa perquè el foc no sortís". Diverses embarcacions van acudir en auxili de la barca incendiada i la van remolcar a port, on els bombers van procedir a extingir l'incendi, que finalment només va afectar al motor. En el moment de l'incendi, a bord es trobaven tres tripulants i el patró.

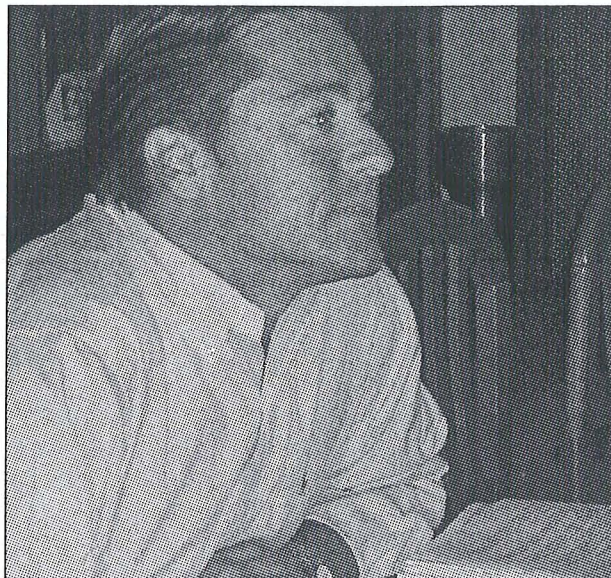

Redorat diu que no se n'anirà

text NATALIA SANZ

José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme de Benicarló no dimitirà malgrat la petició que ha realitzat l'oposició després d'acusar-li de falta de gestió en el seu departament i de permetre que es cometin il·legalitats urbanístiques en la ciutat. Redorat ha volgut sortir al pas de les acusacions que ha abocat sobre ell els dos grups en l'oposició després de la seva compareixença en l'últim ple municipal per a respondre a les preguntes que li va formular el Bloc per Benicarló sobre qüestions urbanístiques i a les quals no va donar resposta. L'edil d'Urbanisme ha recordat que no va disposar de les preguntes amb antelació i que, per tant, "no vaig voler donar una resposta errònia i vaig preferir no contestar". En aquest sentit, ahir va donar explicacions públiques en roda de premsa sobre algunes de les qüestions que se li van plantejar en el Ple i va detallar la situació en la qual es troben alguns expedients del departament d'Urbanisme. Redorat va al·legar que el creixement urbanístic de la ciutat ha provocat la proliferació d'habitatges en sòl no urbanitza-

ble i ha recordat que aquesta situació es produeix també en altres poblacions. La tramitació dels expedients d'aquestes obres es realitza, va dir, "de manera legal, iniciant-se al mateix temps l'expedient legalitzador i el sancio-

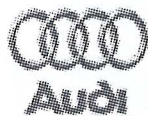

nador" per no estar permesa la construcció d'habitatges en sòl no urbanitzable. El regidor delegat d'Urbanisme va qualificar la resolució d'aquests expedients de "molt difícil, perquè implica l'enderrocament d'aquests habitatges que en molts casos són primers habitatges". No obstant això, davant les contínues denúncies que l'oposició està formulant referent a això, ha anunciat que "en una pròxima comissió d'Urbanisme s'intentarà arribar a

una solució" i ha convidat als grups denunciants de l'oposició a col·laborar en aquest procés.

D'altra banda, ha assenyalat que la complexitat política que està vivint Benicarló en aquests moments és la qual està provocant que l'equip de govern està sent assetjat per l'oposició i referent a això, ha manifestat que "sempre hem actuat amb eficàcia honrada i justícia, buscant sempre els interessos col·lectius i mai els interessos personals".

Per la seva banda Jaime Mundo, alcalde de Benicarló ha qualificat el suggeriment dels socialistes perquè presentés una moció de confiança d'una "moció de censura encoberta". Mundo considera que a causa de la minoria en la qual es troba el seu grup en el consistori, "s'obligaria a l'alcalde a dimitir" al no assolir superar la moció. La situació es resoldria, segons va explicar, "perquè vindrien els salvadors de la pàtria a solucionar el problema", en clara al·lusió als dos grups en l'oposició que es farien càrrec del govern municipal de la ciutat. Mundo ha tornat a recordar a l'oposició que "en les seves mans està fer el que hagen de fer però que no li posen traves a la gestió de l'ajuntament perquè estem fent el que s'ha de fer. El primer edil de Benicarló ha demanat "que ens deixen treballar".

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Camí Primitiu

Etapa 6.- Seguim amb la manya

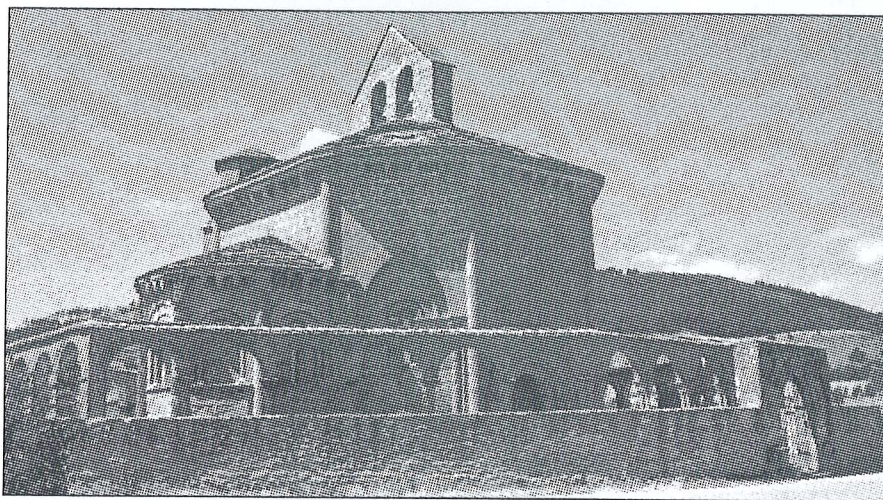
Elo / Monreal - Yárnoz - Otano - Ezperun - Guerendiain - Tiebas - Campanas - Biurrun - Ucar - Enériz - Gares / Puente la Reina

text TONYO FIBLA

Avui anem caminat amb el següent ordre: el sevillà, Vicent, jo i la manya. Ahir quan preparàvem l'etapa davant de la manya vam deixar ben clar d'esmorzar al primer bar de carretera que trobem a Campanas. Li vam dir a la manya que si no ens podia seguir que tranquil·la, com sortim dels primers, hi ha molta gent que va darrere i que no té cap perill de perdre's. Li ho repetim: al primer bar de Campanas, a esmorzar. A Tiebas l'esperem i no ve. Pensem que ja s'haurà ajuntat amb l'avi. Total, que no és ella la que es perd, som nosaltres. En realitat no ens perdem però després de Tiebas hi ha dos camins el nou que seguim nosaltres i el vell que havíem quedat en seguir, el que du a Campanas. Així que ens toca recular per a anar a Campanas a esmorzar. Si no anem a Campanas ens quedarem sense esmorzar, i a més, vam quedar amb la manya al primer bar de carretera. Per tot això no fem altra cosa que buscar un lloc per a passar a l'altra part de l'autopista. Amb tot açò hem perdut uns vint preciosos minuts.

Ja al bar demanem un bon entrepà de pernil i aguaitem per la finestra a veure si veiem passar a la manya. Mentre parem a esmorzar, l'esperem. No és que tinguem massa interès, però pobra dona... A Vicent li infla el cap. No ve. Estem més d'una hora. No ve. Aquesta, pensem, ha seguit pel camí nou.

Ja tenim una excusa per a la manya: ens hem perdut. Uns hem tirat per un lloc i els altres per l'altre. Però el nostre distí està escrit. Reemprenem el camí i al cap d'uns centenars de metres de Campanas

ens veiem a la manya que ens ve cara. No veu les senyals i no pot seguir. Està sufocada, desfeta i esglaiada per anar sola. Amb les ganes de trobar-nos no ha parat a cap lloc i ha passat de llarg del bar. Així que ara seguim una altra vegada tots tres junts el camí.

Una altra cosa, a l'ensenyar-li la guia per explicar-li el que ens falta per a aplegar a Gares me n'adono que no s'hi veu. Ni de prop, ni de lluny. Està "cegata" a més no poder.

Segueix amb nosaltres però feta pols. Ara l'anem controlant a una certa distància i l'anem esperant. Si se'ns mort pel camí, què fem amb ella? Fem una paradeta a Ucar i una altra a Enériz.

I nosaltres que pensàvem que ens l'havíem tret de damunt...! Seguim caminant i esperant-la a cada uns quants centenars de metres. Està molt cansada.

Arribem a Eunete, contemplem la meravellosa església i tirem unes quantes fotos. Ací trobem molts pelegrins que baixen de Roncesvalls. Diem a la manya que en sortir a la carretera que ja no té cap problema, ara pot anar a la seua marxa ja que hi ha molta gent.

De totes maneres anem controlant-la fins aplegar a Puente la Reina.

Ací són festes i només entrar al poble ja sentim la xaranga. Es veu molta animació. Anem a l'alberg municipal però es veu que l'han tancat, per això decidim anar al nou privat que han fet a 300 metres del pont. El que no sabem és que són 300 m de costera prou empinada sota el sol de migdia.

Ens dutxem i dinem al restaurant del mateix alberg i després de dinar, quan estic gitat intentant fer la migdiada, sento que Vicent està parlant amb algú fora de la habitació. És una veu coneguda: la manya! Impossible! És que no ha de deixar-nos viure!

Falsa alarma! Pobra dona, ha vingut a acomiadar-se. S'ha quedat a l'alberg del capellans que està a l'entrada del poble però ha pujat ací dalt, a ple sol, a dir-nos que ha trobat un grup de dones per a seguir caminant els propers dies. És molt bona dona però una pesada, molt pesada.

Per la vesprada baixem una estona a visitar el poble i veure l'animació festera. Estan fent bous per la vila.

Bonica victòria. CDB, 3 - Nules, 0

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Fa més de deu anys. Acabada la temporada i paït el descens del Benicarló a regional preferent, em crida per telèfon el president. Pujo a les oficines del club i me'l trobo acompanyat de dos ja exjugadors que vénen a reclamar que se'ls pague la darrera mensualitat que se'ls deu. Martín -centrecampista destructiu a qui la tercera li havia vingut massa gran- i Jaime Losada -porter que ja havia signat contracte per l'Onda- s'han desplaçat expressament des de Castelló per reivindicar els seus emoluments. Els insistim que els seus companys tampoc no han cobrat, que tots s'han mostrat conscients que la campanya -amb canvis d'entrenadors inclosos- ha estat un desastre i que la junta plega, entre altres coses, farta perquè el president ja ha posat massa diners de la seua butxaca. No s'atenen a raons. Ells en concret no són els culpables que les coses no hagen sortit bé i si al president li ha costat diners la festa és problema d'ell. Discutim, parlem tots plegats. Els pregunto si són conscients que això del futbol dels pobles menuts s'acabarà si no pren un nou rumb i que ells, pseudoprofessionals, arribarà el dia que jugaran baratar un plat de paella (sí, recordo que vaig dir un plat de paella). Però ells havien vingut de Castelló a cobrar i no pensaven anar-se'n amb les mans a la butxaca. La situació era de tensió. Al final, fart de vore-se'ls per davant, suposo que amb bon criteri, el president va treure un talonari i va lliurar-los dos xecs del Banco de Crédito y Ahorro -del seu compte particular també- per una quantitat irrisòria que a penes si deguera cobrir les despeses del seu desplaçament. Se'n van anar contents, suposo que tot plegat devia ser una qüestió de pseudoprofessionalitat i pseudodignitat.

Diumenge passat, quan vaig vore que Jaime Losada era el porter del

Nules, em va vindre al pensament l'escena que acabo de descriure. No sé massa bé per què, perquè aquest porter ja havia vingut altres vegades ací a jugar amb el Borriana. El subconscient, en ocasions, té coses com aquesta. És curiós. Quan me'n recordo dels anys que vaig ser directiu i del tracte que vaig haver de tindre amb determinats jugadors, se'm revolen les tripes i m'entren ganes de no anar més al futbol.

El cas és que el Nules es va presentar a Benicarló situat a la taula classificatòria un lloc per dalt de nosaltres. Era previsible per tant un partit emocionant, d'aquells que es diuen de poder a poder. De fet, la primera part va ser així. Tots semblava que es tenien massa temor. El CDB va arribar en un parell d'ocasions amb claredat però les bones intervencions del nostre amic porter van impedir que la bimba s'introduïra al fons de la xarxa. Especialment brillant va ser una jugada iniciada per Cristian Martínez i rematada per ell mateix després d'una passada de De la Fuente en què tothom cantava el gol quan es va vore que Jaime havia tret una mà de Déu sap on i havia aconseguit detindre l'esfèrica. Llàstima. Els forasters no van arribar a la porteria de Roca més que en una ocasió, però la falta de perícia del seu davanter -més que l'encert de la nostra defensa- va impedir que se'ns avançaren en el marcador.

Durant la mitja part vaig estar molt pendent dels numerets de la rifa. Rifaven un pernil espectacular. Quin pernilot. No res d'espatletes escagarrancides, no, un pernil com il fo. No sé si seria de Guijuelo com els nostres jugadors però tenia una pinta immillorable. I això que feia poc que havia acabat de dinar. No cal dir que no va poder ser, vaig arribar al camp, calculo jo, uns deu minuts abans que Enriquet li donara la sort a algú que a hores d'ara es deu estar cruspint uns espectaculars tonyos de cuixot.

Una altra vegada serà. La represa va ser la del Benicarló. Se succeïen les arribades a porta, però van ser els

nulers els primers en fer-nos arribar un avís. L'àrbitre els va anul·lar un gol per haver-lo marcat amb les mans; veritat seria perquè van protestar ben poquet. Aquesta jugada va suposar un punt d'inflexió en el partit. Atacs i gol continuus que no acabaven de materialitzar-se. L'entrada de Raül Martínez va resultar providencial. El llambrenc extrem va revolucionar el cotarro. El primer gol el va marcar amb el cap Cristian Martínez després d'una bonica jugada de De la Fuente; el meu amic Jaime es va limitar a fer el Tancredo i va vore de més prop que ningú com la pilota el superava i s'ubicava a l'interior de la porteria. Sense solució de continuïtat i després d'una jugada iniciada a la defensa i en què els forasters ni la van ensumar, Raül Martínez va afusellar el segon. I ja a les acaballes una nova brillant jugada de l'esmentat Raül va ser rematada a plaer pel jove Jonatan. Quin goig.

Acabat el partit vaig vore com Jaime saludava alguns directius que ho van ser en la seua etapa de jugador del CDB. No cal dir que l'expressió no hi era.

LA NOTA. Una vegada més l'àrbitre es va haver de canviar d'indumentària per anar vestit exactament igual que els jugadors de l'equip visitant. Els liniers van lluir durant tot el matx una bonica armilla fluorescent. Com són.

LA SENTÈNCIA. "Gooooo!!", després del primer gol. Jo mateix, sorprenent-me de com sóc de jòligan. No pot ser això, no està bé.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS. Cristian Martínez (6), Caballero (3), Gus (1), De la Fuente (1), Raül Martínez (1) i Jonatan (1).

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Penya Valencianista, 1 - Canet, 1. Tírig, 2 - Ràcing de Benicarló, 3. Almassora juvenil, 1 - CDB juvenil, 2. Almassora, 5 - San Jorge, 1.

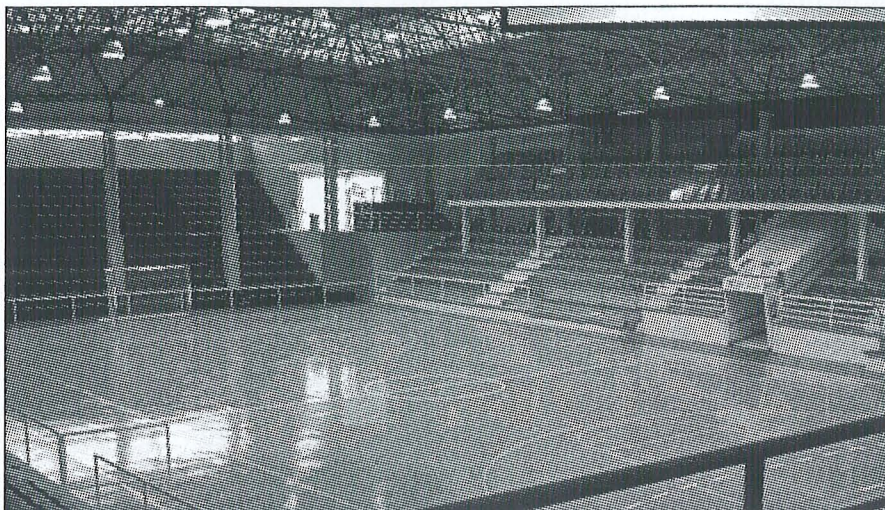

Marfil Sta. Coloma, 7 - Benicarló FS, 2

text LA GRADERIA INQUIETA

Ens enfonsem. El dissabte vam tornar a perdre i l'acumulació de negatius és molt preocupant. I això que jugàvem contra els últims de la taula. I que començarem guanyant gràcies al gol de Lorenzo Fontana. Però ni amb aquestes. Al descans s'arribava amb un flamant 2-1 en el marcador del Marfil.

L'enfonsament de l'equip es va fer palès en la segona meitat. Un després d'un altre, els gols es colaven en la porteria del Benicarló, incapaç de reaccionar davant la força dels rivals que tenia davant, un desconegut Marfil que aconseguia arribar a porta gairebé sense esforç. El Benicarló es va enfonsar davant

els catalans. Ens van picar tal com Déu mana. Que la força... i les valerianes ens acompanyen a partir d'ara, encara queda molta lliga i anem a suar de valent. Estem en el lloc 13, mal número per a tot i només tenim sis punts, enfront

dels 27 que atresora el primer classificat.

Algú hauria de prendre cartes en l'assumpte i començar a adoptar solucions que ens traguin del fons de la classificació.

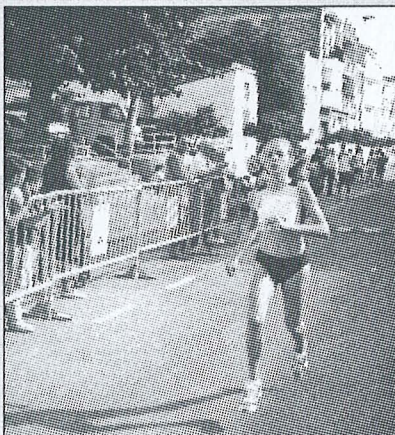
X Cursa Ciutat d'Alcanar

text C.A. BAIX MAESTRAT

El passat 10 d'octubre es va córrer a Albocàsser la 8ª Cursa, sobre una distància d'11'4KM i amb una bona assistència d'atletes del Baix Maestrat. A destacar la carrera de Jesús Marzá de la Vall d'Alba i atleta del BM 1ª posició de la general, Agustí Querol 1ª posició en categoria Veterans. Altres participants del B.M van ser Felipe Blázquez, Fran Sastre, José Ferrando i Gregori Bretó.

El 12 d'octubre va tindre lloc a Alcanar la X cursa, amb una bona participació en la majoria de les categories, d'atletes del C.A. Baix Maestrat.

- Pre-Iniciació Fem Carolla Chappe 3ª, Ana Segarra 5ª i Marta Segarra 6ª.
- Iniciació Fem.: Paula Cruz 2ª

- Benjamí Fem.: Fiorella Chiappel 1ª
- Aleví Fem.: Jessica Ilores 1ª, Mireia Mendieta 4ª.
- Infan. Fem.: Cristina Ferrando 2ª
-
- Absoluta Fem.: Mirian Llores 3ª, Nuria Navarro 4ª
- Iniciació Masc.: Oscar Medinilla

4t, Carlos N. 8è

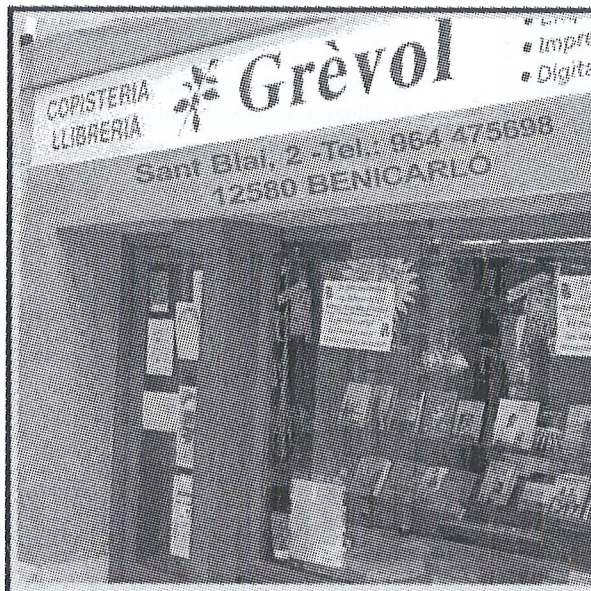
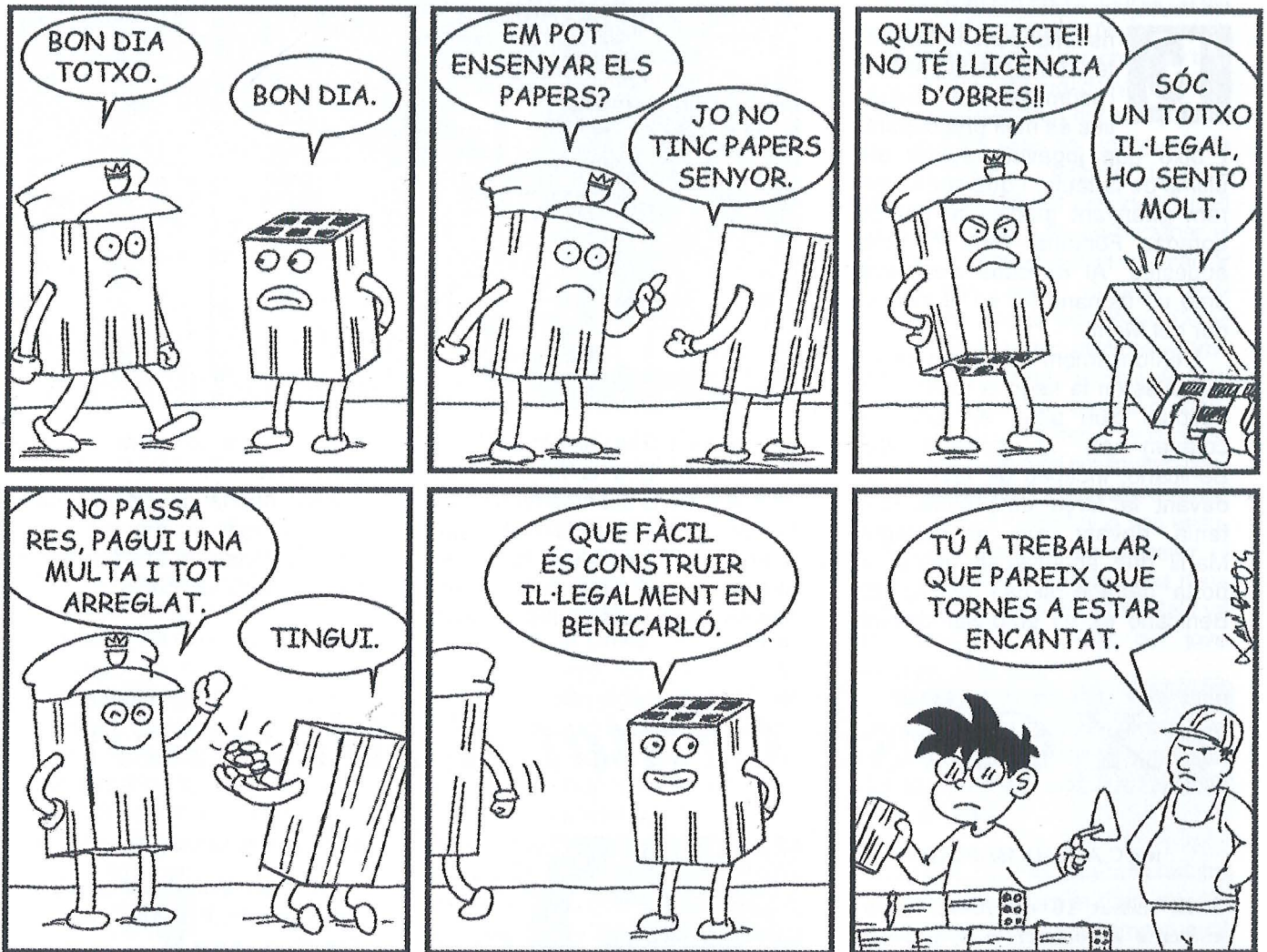
- Aleví Masc.: Francisco Ferrer 1er., Javi Giner 2n. Eric Aneas. 4t Francisco García 5è
- Infantil Masc.: Eric Nolla 1er, Adrian Castillo 5è, Guillem Esteller 12è
- Cadet Masc.: Adrià Badí 1er.
- Senior Masc.: Antonio Castro 4t., Guillermo Palau (1r benicarlondo del Barça)

El dissabte 16 d'octubre es va fer la VI Cursa d'Almassora sobre un circuit de 10 quilòmetres. Destacaren Antonio Castro 26è de la general i 3er i Junior, Guillem Sancho 27è de la general. També participaren José Ferrando, Agustí Querol, Buben Roig, Agustín Pérez, José Luis Moliner, Jesús Gellida i Geno Cervera. En la categoria Infantil Alex Segarra fou 2n.

Per Xavi Burriel

Totxos

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores